

dan deze: dat met 1 April des jaars 1869, dus binnen drie maanden, de regeering zich geheel terugtrekt: een einde maakt aan elke bemoeiing met ons kerkelijk beheer, en al het kerkelijk goed, zonder eenig beding of eenige de minste bepaling, hoegenaamd of van welken aard ook, vrij en onbelemmerd teruggeeft aan de gemeenten zelven.

Op 1 April 1869 zal er dus in onze gansche Nederlandsche Hervormde Kerk niet één gemeente-commissie, niet één kerkvoogdij, niet één kerkvoogd of notabele meer zijn. Allen die het dusver waren, houden, van dat oogenblik af, op, dit te zijn. Ze treden niet af, maar de grond wordt hun geheel onder de voeten weggenomen, en ze verliezen eenvoudig hun mandaat en radicaal. Welke verordening, welke regeling, welk besluit of welke bepaling dusver aangaande dit beheer ok bestaan hebbe, het keert op 1 April '69 eenvoudig tot het niet terug, vervalt en houdt op van kracht te zijn.

Op den morgen van 1 April 1869 is er geen beheer, is er geen toezigt, is er geen bestuur meer, en terwijl alles wegvalt wat dusver dat beheer vormde en regelde, zullen op den morgen van dien dag alle gebouwen en fondsen onzer verschillende gemeenten heerloos en zonder eenige organisatie weer aan de gemeenten zelven zijn overgelaten, opdat zij daarmede doen, naar 't haar goed zal dunken.

Daar is zelfs geen overgangsmaatregel, en wat kerkvoogden in hun kwaliteit als zoodanig ook mogen vaststellen of verrichten, om ná April '69 die heerloosheid te voorkomen, op dien datum zelf zinkt toch alles weer in 't niet terug mét de kwaliteit, waarin ze die maatregelen namen.

Aan de gemeenten zijn de goederen teruggegeven, aan haar en haar alleen, zonder dat iemand ook maar een schijn van recht heeft in dezen namens haar te handelen of voor haar op te treden. Alleen wat de GEMEENTEN gedaan hebben blijft na 1 April van kracht: al wat door haar niet verricht,